

Mit græske eventyr

En rejse fra øst til vest og nord til syd

Leo Schmidt

Af samme forfatter:
På Poseidons blå bånd.
Grækernes krise 2013.
Frihed 2017.

Mit græske eventyr.

Forfatter Leo Schmidt.

1. udgave. ISBN: 978-87-994325-3-0

© Forlaget Nordstjernen. Leo Schmidt.

www.nord-stjernen.dk.

E-mail: leo-schmidt@outlook.dk.

Bemærk, at det ikke er tilladt at dele, kopiere, publicere eller sælge denne bog til andre eller anvende den på andre måder, der måtte stride mod forfatterens ophavsret.

Indhold

Forord

Kapitel 1: En drøm bliver til virkelighed.

Kapitel 2: Navigation og romantik.

Kapitel 3: Akrobatik og mystik.

Kapitel 4: Myterne og menneskene.

Kapitel 5: De Joniske Øer – Korfu.

Kapitel 6: De Joniske Øer – Paxi.

Kapitel 7: I historiens vingesus.

Kapitel 8: Overraskelser.

Kapitel 9: De Joniske Øer – Lefkas.

Kapitel 10: De Joniske Øer – Ithaka.

Kapitel 11: De Joniske Øer – Zákynthos.

Kapitel 12: Antikkens OL.

Kapitel 13: Grækenland på tværs.

Kapitel 14: skæbne.

Kapitel 15: Uforglemmelig oplevelse.

Kapitel 16: Epokegørende begivenhed.

Kapitel 17: Storhed.

- Kapitel 18: Øhop.
- Kapitel 19: Tilbage i antikken.
- Kapitel 20: Det forsvundne Atlantis.
- Kapitel 21: Kompasset drejer.
- Kapitel 22: Bekymringer om fremtiden.
- Kapitel 23: Gensyn.
- Kapitel 24: Ortodoks tro og græsk identitet.
- Kapitel 25: Mod nye eventyr.
- Kapitel 26: Staten og kirken.
- Kapitel 27: Munkerepublikken Athos.
- Kapitel 28: Møde med Middelalderen.
- Kapitel 29: Udenfor murene og indenfor.
- Kapitel 30: Fremmedgjort.
- Kapitel 31: Åben mod verden.
- Kapitel 32: Skønne Stavronikita.
- Kapitel 33: Personlig frihed og ortodoks tro.
- Kapitel 34: På den yderste grænse.
- Kapitel 35: Ridderne på Rhodos.
- Kapitel 36: Tilbage til rødderne.

Ansigtet mod havet

Udlængsel

Jeg står ved vinduet i min lejlighed i Middelfart og ser ud over Lillebælt mod Fænø, en af Danmarks 443 navngivne øer. Det er mange og væsentlig flere, end vi danskere umiddelbart tror.

Kongeriget uden Færøerne og Grønland har en usædvanlig lang kystlinje i forhold til sit areal. Der er 1,3 meter kyst til hver, og kun få steder i vort land er der mere end 50 kilometer til nærmeste kyst. Vi har så at sige alle ansigtet vendt mod havet, så det er helt naturligt, at Danmark er blevet en søfartsnation.

Vi danskere og mange andre europæere kender beretningerne om vore forfædre de berømte, berygtede og frygtede vikinger, der for mere end et tusind år siden sejlede ud i verden for at udforske, erobre og handle. De nåede områder så langt borte som Sortehavet, Middelhavet og Nordamerika.

Det var dog de store opdagelsesrejser, der fuldstændig kom til at ændre vores verdensbillede. Rejserne, der blev foretaget med skib over oceanerne af berømte opdagelsesrejsende som Christoffer Columbus, Henrik Søfareren og Ferdinand Magellan, åbnede porten til verden for europæerne heriblandt danskerne, for vi havde jo ansigtet vendt mod havet. Vores kolonier i Indien, Vestafrika og på De Vestindiske Øer er tydelige beviser på, at Danmark har stolte traditioner som handels- og søfartsnation. Undtagelsen, ~~hæd~~ stoltheden angår, er naturligvis det mørke kapitel, der omhandler slaverne i Vestindien.

”Det menneske, der ikke har været omgivet af vand på alle sider, har ikke noget begreb om verden”, skrev den tyske filosof Goethe så sent som i 1800-tallet, fordi tilgangen til at rejse ud og rejse langt var helt anderledes dengang, end den er i nutiden. På Goethes og H.C. Andersens tid var det stadigvæk vanskeligt og langsommeligt at tilbagelægge store afstande over land. Bjergkæder og store skovområder skulle forceres, og ”Silkevejen” til Kina blev mange steder blokeret af arabiske stammer og stater. Derfor var det skibene, der bandt de forskellige lande og kontinenter sammen, og i forhold til sin størrelse var Danmark en stor søfartsnation, og det er Danmark stadig.

Når de mange danske søfolk kom hjem, fortalte de om deres oplevelser i det fremmede, og sådan fik danskere i tidligere tider begreb om verden.

I min barndom sejlede Rederiet Lauritzens røde skibe til de polare egne, skorstensmærkerne på skibene fra ØK og Mærsk sås over hele kloden, og DFDS besejlede de europæiske farvande, men rederiet havde også ruter, der gik til Nord- og Sydamerika. Selv er jeg ud æfen søfartsfamilie. I 1939 var min far med ØK’s Selandia, men han var afmønstret den 9. april 1940 og befandt sig i Indien, da tyskerne besatte Danmark. Under hele krigen sejlede min far i allieret tjeneste.

Som ung var jeg også tæt på at springe om bord i en søfartsuddannelse og følge i min fars fodspor. Når jeg alligevel ikke gjorde det, var årsagen, at jeg jo havde oplevet savnet, når han ikke var hjemme, og jeg kunne også se og fornemme, at han følte det på samme måde.

Jeg valgte i stedet et arbejdsliv med undervisning og formidling. Fik ledende stillinger i uddannelsessektoren, men drømmen om at sejle ud og opleve verden har jeg haft med mig hele livet igennem. Som kompensation blev det at sejle min store fritidsinteresse, og sommersejladserne i de nordiske farvande gav ny næring til udlængslen. At være fritidssejler og nu i de seneste år langturssejler giver mig mange glæder. Det er så mit bidrag til familiens søfartstraditioner.

Efter et interessant og spændende arbejdsliv med at udarbejde visioner og arbejde på at nå mål for udvikling i en tid, hvor alt er i hastig forandring, stod jeg så en dag og havde fået friheden og dermed muligheden for at sejle ud, leve og opleve. En mangeårig drøm kunne nu blive til virkelighed.

Når arbejde i en lang periode har udfyldt en stor del af livet, er det utrolig vigtigt, at noget andet træder i stedet, at man lægger en ny kurs den dag, hvor arbejdslivet slutter. Min nye kurs var mod horisonter, hvor mødet med spændende mennesker, deres fortid og kultur skulle gøre mig klogere på verden og i stand til at se mit eget liv i det perspektiv.

Allerede to dage efter min sidste arbejdsdag kom forløsningen. Jeg mindes med glæde den morgen, da det nye liv tog sin begyndelse, da min udlængsel blev min drivkraft, og drømmen om at rejse og leve begyndte at blive opfyldt.

Drøm bliver virkelighed

Nyt kapitel i livets bog

Jeg har tilbragt natten om bord på vores sejlbåd Galadriel i Bogense Marina og står op til en dag, som jeg har set frem til med forventningens glæde. Fortøjningerne ved den faste bådplads bliver denne særlige morgen ikke kastet over på broen, de bliver halet om bord, for jeg er på vej til at sejle afsted for at finde lykken ved livet ude på den anden side af horisonten. Med om bord er min kone Myrna. Jeg oplever et af livets gyldne øjeblikke.

Alle dage er nye dage, men for mig er denne dag noget helt særligt. Galadriel glider ud fra den hjemlige marina fyldt op med forventninger og håb om, at drømmene bliver til virkelighed.

Det er en af de første dage i maj med klar blå himmel. Naturen er vågnet, bøgen er sprunget ud, og alt pibler frem. Solens varme får ikke kun naturen til at eksplodere, den fremkalder også livsglæde og optimisme og virker forstærkende på den stemning, der hersker om bord. Vi tager af sted i det frembrusende forår for at udleve en drøm, vi længe har haft.

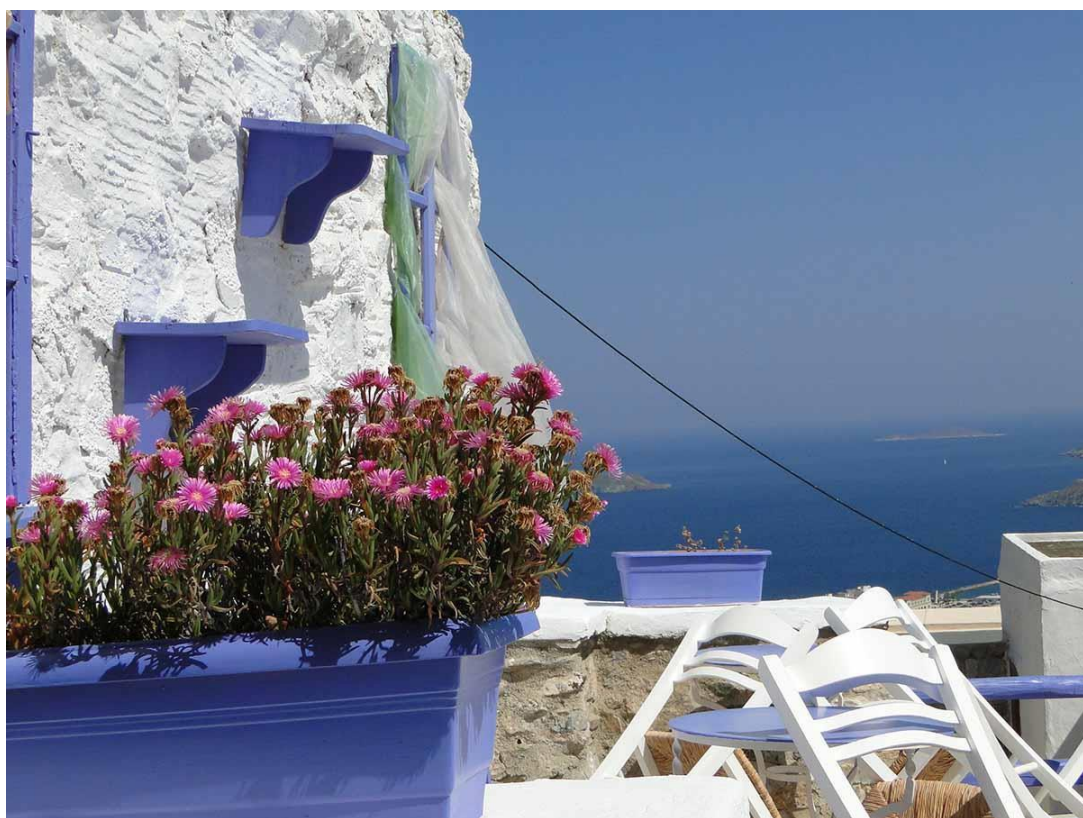
Efter et par timers sejlads ligger Galadriel på en kurs ned mod Lillebælt. Foran os har vi et billede på det travle liv, vi hidtil har levet. Det er synet af alle bilerne på Lillebæltsbroen med mennesker, der haster af sted, for i deres travle hverdag er det tiden, der styrer. Tiden er deres herre. Billedet står i skarp kontrast til det liv, vi nu

skal til at leve, hvor tiden i stedet bliver vores tjener, og jeg mærker glæden ved at have fået friheden.

Forude ligger mange nye eventyr og venter. Første afsnit i et nyt kapitel af livets bog er skrevet. Et af afsnittene i næste kapitel kommer til at foregå i det forunderlige og fantastiske Grækenland.

Brillante billeder

At rejse i Grækenland bliver som at opleve et eventyr. Solbeskinnede øer, der ligger som perler på et dyblåt hav med hvide huse under en tindrende klar blå himmel. Det er blå med hvidt. Sådanne brillante billeder ser jeg for mig, når tankerne går til Grækenland.

Havet har helt fra tidernes morgen lokket grækerne ud og har gjort dem til søfarere og handelsfolk. Allerede i antikken flere århundreder før Kristi fødsel, sejlede grækerne ud og dannede kolonier i form af små bysamfund langs Sortehavskysten og kysterne i hele Middelhavsområdet. Deres kultur bragte de naturligvis med.

Det har jeg set adskillige eksempler på under vores sejlads i den vestlige del af Middelhavet, da vi var på vej mod Grækenland.

Galadriel har anduvet kendte og betydningsfulde steder, og jeg har oplevet, at mange af kystbyerne i Middelhavet er grundlagt af grækere, der rejste ud omkring år 600 f.Kr. Et af stederne er den antikke by Pæstum, som grækerne grundlagde i Syditalien. Bag kystlinjen findes her et stort og smukt lavtliggende område med frugtbar jord. Det strækker sig et godt stykke ind i landet. En stor by blev grundlagt på dette sted af grækere for mere end 2.500 år siden. Byen blev senere overtaget og udbygget af romerne. Søfarere som os kan glæde sig over, at der er en god togforbindelse Pæstum.

Det syn, der møder den besøgende ved ankomsten, er tre imponerende græske templer for guderne Poseidon, Athene og Zeus' hustru Hera. Templerne hører til de bedst bevarede, og de er totalt dominerende i området. Ved at betragte dem, som de står der, er de storslåede markante vartegn over en glansperiode, der rummer eventyrlige historier fra den farverige græske mytologi om guderne og menneskene. Dengang guderne blandede sig i menneskenes liv,

og menneskene til gengæld kunne give guderne skylden, hvis noget gik galt.

Romerne optog store dele af den græske kultur, og med Romerrigets anselige udbredelse kom grækerne på den måde til at præge store dele af Europa. De gamle grækere har haft stor indflydelse på sprog, politik, uddannelse, filosofi, videnskab, kunst og arkitektur i den vestlige civilisation. Det handler denne historie om Grækenland naturligvis også om.

Hvis vi vil forstå vores egen tid, skal vi kende til det grundlag, den er funderet på. Derfor er det antikke Grækenland spændende og interessant.

Vi står i et åndeligt fællesskab med grækerne, fordi de har været med til at forme vores måde at tænke på. Den forståelse, vi har af virkeligheden, bygger på en kultur, der har sin rødder i antikken. Når vi beskæftiger os med fortiden, så sker det primært med henblik på at få kendskab til, hvordan vores nuværende livsform har udviklet sig og er blevet til det samfund, vi lever i. Hvordan vi har fået de værdibegreber, vi vurderer verden og menneskene ud fra. På den måde er Grækenland historisk interessant samtidig med, at landet er smukt og på flere måder et fantastisk land at rejse i.

Galadriel er sejlet igennem Messinastrædet og har rundet støvlespidsen. Forude venter Grækenland.

Eventyret begynder

Sørejsens hemmelighed er langsomheden, og her om bord på sejlbåden Galadriel er vi langt væk fra overhalingsbanen. Kompasset har afløst uret. Rejsetempoet gør, at vi har mulighed for virkelig at leve og opleve og få de mange nye indtryk lagret i bevidstheden. Stå op med forventninger og gå i seng med oplevelser, det er den livsfilosofi, der skal være vores i de kommende måneder. Galadriel er tæt på græsk territorialfarvand. Drømmen om at opleve et græsk eventyr tager sin begyndelse.